

Privește-i pe oameni prin ochii lui Isus!

Sabat după-amiază

Text de memorat: „El le-a zis: «Veniți după Mine și vă voi face _____ de oameni.»” (Matei 4:19)

Domnul Isus este maestrul câștigării de suflete. Privind la modul în care a lucrat cu oamenii, putem învăța cum să-i conducem pe alții la cunoștința mântuirii prin El. Însoțindu-L pe străzile aglomerate ale Ierusalimului, pe drumurile prăfuite ale Iudeei și pe coastele dealurilor înverzite ale Galileei, descoperim cum le-a prezentat El oamenilor principiile Împărăției.

Isus îi vedea pe toți oamenii ca pe niște suflete care pot fi câștigate pentru Împărăția Sa. El îi privea prin ochii milei divine. Isus nu a văzut în Petru un pescar aspru și cu gura mare, ci e un predicator al Evangheliei plin de putere. El a văzut în Iacov și Ioan nu niște radicaliști înfocați și iuți la mânie, ci niște vestitori plini de entuziasm ai harului Său. El a văzut dorința profundă după dragoste adevărată și acceptare în inima Mariei Magdalena, a samaritencei și a femeii cu o scurgere de sânge. Fie că era vorba de iudei sau de neamuri, de bărbați sau de femei, de tâlharul de pe cruce, de sutaș sau de omul îndrăcit, Isus a văzut potențialul dat lor de Dumnezeu și privea la ei cu dorința de a-i salva.

Există o singură minune în întreaga Biblie pe care Mântuitorul o face în două etape – vindecarea orbului de la Betsaida. Această relatare îi oferă bisericii lui Hristos de astăzi lecții a căror valoare trece dincolo de timp. Ea ilustrează planul lui Dumnezeu de a-l folosi pe fiecare credincios pentru a aduce pe cineva la Isus. Scriptura declară: „Au venit la Betsaida; au adus la Isus un orb și L-au rugat să Se atingă de El” (Marcu 8:22). Cuvintele-cheie din acest verset sunt „au adus” și „au rugat”. Orbul nu a venit singur. Prietenii lui i-au văzut nevoia și l-au adus. Poate că el nu a avut prea multă credință, însă prietenii săi au avut. Ei au crezut că Isus îl va vindeca.

În Noul Testament sunt menționate aproximativ douăzeci și cinci de minuni de vindecare distincte realizate de Mântuitorul. În mai mult de jumătate dintre ele, o rudă sau un prieten îl aduce pe bolnav la Isus pentru a fi vindecat. Mulți oameni nu vor veni niciodată la Domnul dacă nu îi aduce cineva care are credință. Rolul nostru este acela de a le face oamenilor cunoștință cu Isus și a-i aduce la El.

Al doilea termen din Marcu 8:22 care merită atenția noastră este *L-au rugat*. El poate să însemne „a ruga stăruitor, a implora sau a îndemna”. Verbul acesta implică ideea de apel mai smerit, mai politicos și mai delicat decât o cerere zgomotoasă. Prietenii acestui om l-au adresat lui Isus respectuos, crezând că El avea atât dorința, cât și puterea de a-l ajuta pe acel om. Poate că orbul nu credea că Isus putea să îl vindece, dar prietenii lui credeau. Uneori trebuie să-i purtăm pe ceilalți la Isus pe aripile credinței noastre.

1. De ce crezi că l-a vindecat Domnul pe acest orb, în două etape? Ce lecții pentru noi, ca martori ai Săi, putem desprinde din această relatare?

Marcu 8:22-26 _____

Este posibil ca nici noi să nu îi vedem pe oameni clar, așa cum ar trebui? Îi vedem uneori mai degrabă ca pe niște „copaci care umbără”, în niște forme vagi și obscure, decât ca pe niște candidați la Împărăția lui Dumnezeu? Ce crezi că ne determină uneori să nu îi vedem pe oameni „deslușit”?

Ce putem învăța din această relatare despre rolul pe care îl au aspectul medical și cel spiritual în vindecarea și în slujirea celor pierduți?

Exemplificându-le ce înseamnă să-l vadă pe fiecare om dintr-o perspectivă nouă, Isus i-a învățat pe ucenici cum să-i vadă pe oameni prin ochii Cerului. Viziunea lui despre oameni era revoluționară. El îi vedea nu așa cum erau ei, ci cum puteau deveni. În toate interacțiunile Lui cu oamenii, El i-a tratat cu demnitate și respect. Deseori și-a surprins ucenicii prin modul în care Se purta cu oamenii. Acest lucru este adevărat în special în interacțiunea Sa cu samaritanca.

Biblia de studiu arheologică face următoarea constatare interesantă despre relația dintre iudei și samariteni: „Ruptura dintre samariteni și iudei datează dintr-o perioadă timpurie. Conform cu 2 Împărați 17, samaritenii erau descendenții popoarelor mesopotamiene care fuseseră aduse cu forța de împăratul Asiriei în ținuturile din nord al lui Israel, ca urmare a exilului din 722 î.Hr. Ei au îmbinat închinarea la Iehova cu practici idolatre.” – *Biblia de studiu arheologică*, Zondervan Publishing, 2005, p. 1727

Pe lângă aceste practici idolatre, ei au instituit o preoție rivală și au înălțat un templu rival pe muntele Garizim. Având în vedere aceste deosebiri teologice dintre ei și samariteni, ucenicii trebuie să fi rămas perplecși când Isus a ales ca rută spre Galileea drumul care trecea prin Samaria. Ei au fost surprinși că Isus nu a îngăduit să Se lase atras într-o dezbatere teologică. El S-a adresat direct dorinței femeii din Samaria de a fi acceptată, iubită și iertată.

2. Cum a început Domnul discuția cu femeia din Samaria? Care a fost reacția ei? Care a fost reacția ucenicilor și cum le-a lărgit Isus viziunea?

Ioan 4:3-34 _____

Lecția pe care Isus dorea atât de mult să le-o predea ucenicilor Săi și fiecăruia dintre noi, valabilă în orice vreme, este aceasta: „Acea care au în ei spiritul lui Hristos îi vor vedea pe toți oamenii prin ochii milei divine.” – Ellen G. White, *The Signs of the Times*, 20 iunie 1892

Care sunt acei oameni pe care, din cauza influenței culturii sau a societății în care trăiești, tinzi să îi privești cu dispreț sau cu lipsă de respect? De ce trebuie să îți schimbi atitudinea și cum poate să aibă loc această schimbare?

Se spune că, „în viață, singurul loc de unde poți să începi este cel în care te afli, deoarece nu există niciun alt loc din care ai putea începe”. Domnul Isus le-a spus ucenicilor: „Ci voi veți primi o putere, când Se va pogorî Duhul Sfânt peste voi, și-Mi veți fi martori în Ierusalim, în toată Iudeea, în Samaria și până la marginile pământului” (Faptele 1:8). Mesajul Său a fost prea clar ca să poată fi înțeles greșit: începe de unde ești. Dă mărturie acolo unde te-a așezat Dumnezeu. În loc să visezi la oportunități mai bune, începe cu cele din jurul tău. Privește prin ochii lui Dumnezeu posibilitățile cele mai aproape de tine!

Nu trebuie să fii cel mai instruit om din lume, cel mai elocvent sau cel mai talentat. Oricât de utile ar fi unele dintre aceste daruri, dacă ar fi corect întrebuințate, până la urmă, singurul lucru de care ai nevoie este iubirea ta pentru Dumnezeu și pentru sufletele din jur. Dacă ești dispus să dai mărturie, Dumnezeu va deschide calea pentru tine.

3. Ce ne spun următoarele pasaje despre vederea spirituală a lui Andrei și despre modul său de a lucra?

Ioan 1:40,41 _____

6:5-11 _____

12:20-26 _____

Andrei a început în familia lui, vorbindu-i despre Isus mai întâi fratelui său, Petru. El a fost prietenos cu un băiețel din mulțime, care i-a oferit apoi Învățătorului tot ce avea el de mâncare și cu acel mic dar Isus a făcut o minune. Andrei a știut ce să facă cu grecii care doreau să-L vadă pe Isus. În loc să dezbată probleme de teologie, a intuit nevoia lor și li l-a prezentat pe Isus.

Câștigarea de suflete se bazează pe relații bune și pline de grijă. Gândește-te la cei apropiați ai tăi care poate că nu îl cunosc pe Isus. Te percep ei ca pe cineva grijuliu și plin de milă? Văd că tu ai o pace și un scop pe care le doresc și ei? Este viața ta o bună mărturie despre Evanghelie? Ne facem prieteni pentru Dumnezeu vorbindu-le despre Domnul Isus. Ei devin prietenii noștri creștini, și, pe măsură ce le împărtășim mesajul lui Dumnezeu despre adevărul biblic referitor la timpul sfârșitului, ei pot să devină și creștini adventiști de ziua a șaptea.

De ce poate fi uneori atât de greu să ne conducem membrii familiei și rudele la Hristos?

Isus a fost un maestru în relaționarea cu oamenii dificili. Atât prin cuvintele, cât și prin acțiunile Sale, El a manifestat acceptare. El le asculta cu multă sensibilitate îngrijorările, punea întrebări și, în mod gradual, le descoperea adevărurile divine. El recunoștea dorința lăuntrică în cea mai împietrită inimă și vedea un potențial în cei mai decăzuți dintre păcătoși. Pentru Domnul, nu exista om pe care Evanghelia să nu-l poate atinge. Cu siguranță, El credea că „nimeni n-a căzut atât de jos, nimeni nu este atât de ticălos, încât să nu găsească eliberarea lui Hristos.” – Ellen G. White, *Hristos, Lumina lumii*, p. 258. Isus îi privea pe oameni altfel decât obișnuim să îi privim noi. El vedea în fiecare o reflectare a slavei creațiunii. El le-a înnobilat gândirea pentru ca ei să priceapă ce pot deveni și mulți s-au ridicat pentru a răspunde așteptărilor Lui cu privire la viața lor.

4. Studiază cu atenție felul în care i-a abordat Isus pe Petru și pe Ioan, pe cărturarul fără nume care a venit la El și pe tâlharul de pe cruce. Ce asemănări găsești?

Matei 4:18,19 _____

Marcu 12:28-34 _____

Luca 23:39-43 _____

Oriunde mergea, Isus vedea posibilități spirituale, potențiali candidați pentru Împărăția lui Dumnezeu în cele mai neobișnuite circumstanțe. Am putea numi această abilitate „a avea ochi și urechi pentru creșterea bisericii”. Ea presupune o sensibilitate cultivată prin care îi vedem pe oameni așa cum îi vedea Isus – ca pe niște suflete care pot fi câștigate pentru Împărăția Sa. Și „auzim” dorințele nerostite ale celor din jurul nostru, dorința inimilor lor după ceva ce nu au, chiar dacă ei nu exprimă deschis acest lucru.

Cere-I Domnului să te facă sensibil față de lucrarea Duhului Sfânt în viața celorlalți! Roagă-te ca Dumnezeu să-ți ofere a doua atingere și să-ți deschidă ochii să vezi oportunitățile spirituale pe care El le deschide înaintea ta, zi de zi, ca să le împărtășești și altora credința ta! Cere-I lui Dumnezeu să ai ochi care să vadă, o inimă sensibilă la ascultare și disponibilitatea de a le spune și altora despre acel Hristos pe care Îl cunoști și Îl iubești! Făcând astfel, vei putea să începi o călătorie emoționantă de-o viață. Viața va căpăta un sens nou. Vei avea o satisfacție și o bucurie pe care nu le-ai mai trăit niciodată mai înainte și pe care doar cei care lucrează pentru sufletele oamenilor pot să le cunoască.

Cartea Faptele apostolilor este plină de relatări referitoare la modul în care ucenicii au folosit oportunitățile providențiale pentru înaintarea Împărăției lui Dumnezeu. De la un capăt la altul al cărții, citim rapoarte fascinante despre bi-serica primară și modul în care ea a crescut, chiar în ciuda problemelor pe care le-a avut de înfruntat, atât din interior, cât și din exterior.

5. Cum își povestește apostolul Pavel experiența trăită la Troa?

2 Corinteni 2:12,13 _____

În mod miraculos, Dumnezeu a deschis o oportunitate pentru Pavel ca el să predice Evanghelia pe continentul european, iar Pavel știa că „ușile” deschise astăzi de Dumnezeu ar putea fi închise mâine. Prințând ocazia și văzând posibilitățile, imediat s-a îmbarcat spre Macedonia.

Dumnezeul Noului Testament este Dumnezeu care ne oferă oportunități providențiale de a ne împărtăși credința. Peste tot în cartea Faptele apostolilor, El este la lucru. Există deschidere în orașe, în provincii, în țări și, mai presus de orice, în inima fiecărui om.

6. Ce ne învață următoarele versete despre deschiderea lui Filip față de modul în care conduce Dumnezeu și promptitudinea răspunsului lui la oportunitățile divine?

Faptele 8:26-38 _____

„Un înger l-a călăuzit pe Filip la acela care căuta lumina și care era gata să primească Evanghelia; și astăzi îngerii vor conduce pașii acelor lucrători care îi vor îngădui Duhului Sfânt să le sfințească limba, să le curețe și să le înobileze inima. Îngerul trimis la Filip ar fi putut face singur lucrarea pentru etiopian, dar nu acesta este modul lui Dumnezeu de a lucra. Planul Său este ca oamenii să lucreze pentru semenii lor.” – Ellen G. White, *Faptele apostolilor*, p. 109

Dacă avem urechi de auzit și ochi de văzut, vom fi și noi conduși de îngeri nevăzuți pentru a ajunge cu adevărurile Împărăției la căutătorii de adevăr.

Observă ce loc au ocupat Scripturile în această relatare și cât de important a fost pentru cineva care cunoștea Scripturile să le și explice. Ce lecții găsim aici?

Pretutindeni în jurul nostru, oamenii caută ceva mai mult decât ceea ce le oferă lumea trecătoare. Isus a spus: „Mare este secerișul, dar puțini sunt lucrătorii” (Matei 9:37). Problema nu era secerișul. Cu ochi unși de Duhul Sfânt, Isus a văzut un mare seceriș acolo unde ucenicii vedeau doar opoziție. Care a fost soluția lui Hristos la problema aceasta? „Rugați dar pe Domnul secerișului să scoată lucrători la secerișul Lui” (Matei 9:38). Soluția este să te rogi ca Dumnezeu să te trimită pe tine în secerișul Lui.

Să ne rugăm și noi astfel: „Doamne, sunt dispus să fiu folosit pentru înaintarea Împărăției Tale. Te rog, deschide-mi ochii să pot vedea ocaziile providențiale pe care mi le deschizi în fiecare zi! Învață-mă să fiu sensibil față de oamenii din jurul meu! Ajută-mă să rostesc cuvinte de speranță și încurajare, să le împărtășesc dragostea și adevărul Tău celor cu care vin în contact zi de zi.” Atunci, Dumnezeu poate face lucruri extraordinare cu viața noastră.

Pentru studiu suplimentar: Ellen G. White, *Faptele apostolilor*, cap. „Evanghelia în Samaria”.

Studiu la rând:

Proverbele 3–9

Evanghelizare, subcapitolul „Predicarea despre nemurire”

1. Ce fel de „venit” este mai de preț decât aurul?

2. De unde ies izvoarele vieții?

3. Câte și care sunt lucrurile pe care le urăște Domnul?

4. Ce anume este personificată ca „o femeie gălăgioasă”?

5. Ce anume trebuie să părăsească sau să dezbrace pastorii atunci când prezintă subiectul despre nemurirea sufletului?

Text-cheie: Marcu 8:22-26.

Pasaje biblice în studiu: Ioan 4:3-34; Faptele 26–28.

I. Privire generală

Tema studiului din această săptămână, al cărei titlu este „Privește-i pe oameni prin ochii lui Isus!”, se concentrează îndeosebi pe cât de importantă este lucrarea unui om care îl conduce pe alt om la Isus. Mântuitorul nu îi vedea pe oameni așa cum erau, ci cum puteau deveni. El a văzut potențialul lor pentru Împărăția lui Dumnezeu și Și-a dat seama de dorința fiecăruia de a-L cunoaște pe Dumnezeu, de năzuința din inima sa de a cunoaște lucrurile cerești.

Când îi vedem pe oameni prin ochii lui Isus, îi vedem ca pe unii care pot fi câștigați pentru Hristos, deoarece au fost creați după chipul Său. În ciuda situațiilor prin care au trecut sau în care se află, ei au o dorință lăuntrică de a-L cunoaște. Acest lucru a fost valabil în cazul femeii din Samaria, al famenului etiopian, al tâlharului de pe cruce, al sutașului roman și al multor altor căutători din Noul Testament. Fără Hristos, sufletul este gol.

Recunoașterea acestui adevăr ne face în stare să îi vedem pe oameni cu alți ochi, fie că ei recunosc sau nu că în viața lor există un gol, că au nevoie de Dumnezeu. Bărbații și femeile secolului al XXI-lea au o foame după cunoștința de Dumnezeu.

Este planul lui Dumnezeu ca fiecare dintre noi să caute și să folosească ocaziile de a aduce prieteni la Isus. Mulți nu vor veni la Hristos decât dacă îi aducem noi. Se spune adesea că oamenii nu sunt interesați de lucrurile spirituale. Dacă noi credem acest lucru, nu vom vedea dorința pe care ar putea să o aibă. Isus îi vedea ca unii care puteau fi câștigați, și ei au reacționat la încrederea Lui în ei.

II. Comentariu

Isus îl vindecă pe orbul de la Betsaida

Vindecarea în două faze a orbului de la Betsaida are o semnificație deosebită pentru mărturia noastră astăzi. Este important de observat locul vindecării. Se crede că Betsaida se afla pe coasta de nord a Mării Galileei, deși între cercetători încă se discută amplasarea ei exactă. Cetatea este menționată frecvent în evangheliile, alături de Ierusalim și Capernaum. Aici i-a chemat Isus pe Filip, Petru și Andrei să fie ucenicii Săi.

Pe lângă mila Sa față de acest om, este evident că Mântuitorul îi învăța pe ucenicii Săi o lecție mai profundă. Dorea ca ei să vadă că, pretutindeni în jurul lor, erau oameni în nevoie, care ar fi fost deschiși față de Evanghelie dacă, mai întâi, le-ar fi fost împlinite nevoile fizice. Astfel de suflete erau și în Betsaida.

Există câteva motive importante pentru care Isus l-a vindecat pe acest orb în două faze. Faptul că această vindecare este prima pe care Isus nu a înfăptuit-o instantaneu, trebuie să aibă vreo însemnătate pe care nu o găsim în alte locuri în Scriptură. În primul rând, minunea ne descoperă compasiunea lui Isus. Ai ieșit vreodată dintr-o cameră întunecată la o lumină strălucitoare? Pentru un moment, ai fost orbit. E nevoie de timp ca ochii să se adapteze la lumină dacă anterior ai fost în întuneric. Dar, dacă ai fost orb, o lumină strălucitoare subită te-ar afecta și mai mult. Isus l-a vindecat pe om în două faze pentru ca ochii lui să se adapteze în mod treptat la lumină. El este plin de har. Ne înțelege situația și slujește nevoilor noastre cu multă iubire.

Când le facem cunoscută și altora lumina adevărului lui Dumnezeu, e bine să ne amintim următorul lucru: „Căderea celor neprihăniți este ca lumina strălucitoare, a cărei strălucire merge mereu crescând până la miezul zilei” (Proverbele 4:18). După cum lumina soarelui crește progresiv, risipind întunericul, la fel și lumina adevărului lui Dumnezeu ne luminează mintea treptat, până când vom umbla în lumina ei deplină. Lumina poate să lumineze, dar și să orbească. Isus a înțeles acest principiu și, prin procesul de vindecare a orbului în două faze, le-a dat ucenicilor un exemplu viu despre cum să prezinte adevărul.

Este posibil ca Isus să fi dorit să le descopere urmașilor Săi că fiecare dintre noi are nevoie de o a doua atingere. Prea adesea, noi suntem parțial orbi. Îi vedem pe cei din jurul nostru ca pe niște „copaci care umblă”. Când Duhul Sfânt face să ne cadă solzii de pe ochi, îi vedem mai clar pe cei din jurul nostru.

În Marcu 8:25 este scris: „Isus i-a pus din nou mâinile pe ochi; i-a spus să se uite țintă și, când s-a uitat, a fost tămăduit și a văzut toate lucrurile deslușit.” Cuvântul grecesc pentru „deslușit” este *delaugos*, care s-ar traduce mai bine cu „radios”, sau „în plină lumină”. Când Hristos ne vindecă de orbirea spirituală, îi vedem pe ceilalți așa cum îi vede El, în lumina deplină a iubirii Sale.

Slujirea lui Isus pentru femeia din Samaria

Drumul cea mai drept din Ierusalim în Galileea era prin Samaria, dar, din cauza animozității lor față de samariteni, iudeii îl evitau. Ei foloseau cu regularitate drumul ocolitor, mai lung, prin valea râului Iordan. În Ioan 4:4 se spune că Isus „trebuia să treacă prin Samaria”. El nu trebuia să treacă prin Samaria din punct de vedere geografic. Existau alte căi pentru a ajunge în Galileea. Însă Isus trebuia să vorbească la fântână cu samariteanca și această convorbire urma să producă o mare schimbare.

El dorea să dărâme zidul prejudecății dintre iudei și samariteni. Obiectivul Său era acela de a le descoperi ucenicilor că samaritenii erau deschiși față de Evanghelie. Isus a privit-o pe această femeie cu ochii milei dumnezeiești și a văzut

că era tulburată. Cu multă pătrundere, El a observat că ea a venit la fântână la amiază, în partea cea mai fierbinte a zilei. Era un moment nepotrivit. Femeile din sat veneau în primele ore ale dimineții. Acolo se adunau, socializau și se aprovizionau cu apa de care aveau nevoie. Evident, femeia aceasta dorea să evite bârfele despre viața ei, de care ar fi avut parte dacă ar fi venit odată cu celelalte.

Poate că îi era rușine. Viața ei dezordonată o făcuse să devină o proscrisă. Era foarte cunoscută și, de aceea, dorea să evite pe cât posibil contactul cu cei din jur. Unica ei dorință era să ia apa de care avea nevoie în acea zi și să se întoarcă acasă. A fost surprinsă să îl găsească pe acest iudeu galileean, un străin, la fântână. Și a fost și mai surprinsă când El a vorbit cu ea. Iudeii nu aveau nimic de-a face cu samaritenii. Când Isus i-a cerut o favoare, ea nu a putut să îl refuze. În ținuturile aride ale Orientului Apropiat și Mijlociu se consideră și astăzi că apa este un dar de la Dumnezeu. A refuza o cană de apă unui călător obosit este o ofensă la adresa Celui Atotputernic.

Ușor, aproape imperceptibil, Isus a dărâmat barierele dintre ei și i-a câștigat încrederea. Apoi, S-a adresat direct dorinței ei lăuntrice după eliberare de vină și viață veșnică. Mai întâi, ea a recunoscut că El era un om neprihănit, apoi a admis că era mai mult decât un învățător religios – El trebuia să fi fost un profet al lui Dumnezeu. Pe măsură ce Duhul Sfânt îi mișca inima, ea a înțeles că Isus putea fi Mesia (Ioan 4:11,15,19,26).

Emoționată, chiar a uitat motivul pentru care venise la fântână, și-a lăsat găleata și a alergat să spună despre întâlnirea ei cu Hristos. Mărturia ei a generat o reînviore spirituală în toată zona (Ioan 4:39-41). Când ucenicii s-au întors de unde merseseră să cumpere mâncare, Isus le-a făcut cunoscută înțelegerea Lui dumnezeiască cu privire la samariteni: erau deschiși și receptivi față de Evanghelie. Această realitate era aproape de necrezut pentru ucenici. Lecția pe care Isus le-a predat-o este pentru fiecare generație. Dumnezeu lucrează în locuri neașteptate. Dacă vei avea ochii deschiși, vei vedea lucrarea providențială a Duhului Sfânt în viața unora de la care nu te aștepti să primească Evanghelia (Ioan 4:35-38).

Afinele și câștigarea de suflete. Într-o noapte, Ellen G. White a avut un vis despre culesul afinelor și câștigarea de suflete. Împreună cu un grup mare de tineri, mergea la cules de afine. O căruță trasă de cal căra ce luaseră cu ei și îi ducea într-un loc plin cu tufe. Există diferite soiuri de afine. Unele sunt albastre-închis, iar altele sunt mai roșii și sunt delicioase. Afinele sunt sănătoase și bogate în antioxidanți. Ellen G. White a observat tufele pline de afine care erau lângă căruță și a început să culeagă. Curând, ea umpluse două găleți. Ceilalți din grup s-au împrăștiat și au venit mai târziu cu gălețile goale. Ea i-a dojenit pentru că, dacă ar fi deschis ochii, ar fi văzut cât de multe afine erau chiar înaintea lor, în loc să le caute departe de căruță.

III. Aplicație

Începe de unde ești

Isus i-a îndemnat pe ucenicii Lui să înceapă să vestească Evanghelia din locul în care se aflau. Ucenicii trebuiau să răspândească Evanghelia mai întâi în Ierusalim, Iudeea și Samaria și apoi în locurile cele mai îndepărtate ale pământului. Peste tot în jurul nostru sunt oameni care caută pacea și un rost în viață pe care doar Isus li le poate da. El ne invită să începem să vorbim despre dragostea Sa în familiile noastre, în cartierele în care locuim, la locul de muncă și în localitățile în care ne aflăm.

Andrei a început cu familia lui și i-a vestit Evanghelia fratelui său, Petru. Într-o altă ocazie, el s-a împrietenit cu un băiețel care, datorită încrederii pe care o avea în Andrei, i-a dat toată mâncarea care constituia prânzul său. În mâinile lui Isus, puținul devine mult. Isus începe întotdeauna cu ce are. Pe dealurile Galileei, El a hrănit cinci mii de oameni cu doar cinci pâini și doi pești. Andrei nu era extrovertit ca Petru. Nu avea aceleași calități de lider, dar el era cel care făcea prezentările. Ori de câte ori citim despre Andrei, îl găsim prezentând pe cineva lui Isus.

Evanghelia este plină de relatări despre Isus care îi vorbea câte unui om, pe rând, despre dragostea lui Dumnezeu. Cărturarul iudeu, vameșul roman, o femeie canaanită, un fruntaș al sinagogii și un tâlhar – toți au simțit atingerea Lui plină de iubire. Ei au fost transformați prin harul Său.

Gândește-te cărei persoane din sfera ta de influență îi poți vorbi despre dragostea lui Dumnezeu. Cine din familia sau dintre prietenii tăi ar putea fi mai receptiv? Începe de aici. Roagă-L pe Dumnezeu să îți arate pe cine caută El acum. Poate să te surprindă cum Dumnezeu deschide uși pentru ca tu să le spui despre dragostea Lui oamenilor de lângă tine la care nu te-ai gândit niciodată că ar putea fi deschiși sau receptivi.